

Ana

— deniz-gunes · 06 Mayıs 2010

bırak yağsın karlar saçına
onlar annenin sütünden kalan heybetli özün
nerdeyse bildiğin bilmediğin
gün olur devran olur koca" annem " sözün

bunca yürek sesin nerden olacak
gözlerine doğan gün yıldız dolacak
omuzlarında yükselen kahraman şahin
adında lakabında senle doğacak

belli anlar olur aşına zamanlarda
gönül gözü annenin kalbine doğan sesi
avuçlarıyla yakalarsın bağrında bir heyecanla
bunca yürek sesin nerden olacak

gölgeler , güneşler toprak kokuyor
bilenmemiş bıçaklarda kurbanın kanı
senin bildiğin tarih vatan kokuyor
anaların sırtında gezer topun havanı

evlat,kaldır gözlerini bak ufuklara
toprak sana bu yolları milim milim sağacak
sen her emeğin bedeline hesap verirken
"ana "seni sıratla kanatlandırıcak

sisleri kaldırır kör bahtlı tarlasından
verimi pınar olur çağlar ellerinin arasından
bir sevda olur gurbetin su tasından
bu vatan sonsuza dek ana kokacak

deniz güneş